

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 22. Sacrum Corpus Beati Norberti Magdeburgo Pragam translatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. ducias, simulque quosdam pacis arti-
 A. C. 1626. culos a Cæsareis Legatis propositos
 Mense Decembri acceptavit, eos ta-
 men pro more suo nunquam servaturus

§. XXII.

*Sacrum Corpus Beati Norberti Mag-
 deburgo Pragæ translatum.*

*Piasec.
 p. 400.
 Brachel.
 l. 3. p. 159.
 Caraf.
 p. 318. 337.
 Ephemerid.
 Hag. R. D.
 Georg. Ab-
 bat. Rog-
 genb.*

Jam anno priori Christianus Guilielmus
 Magdeburgensis Episcopatus Admi-
 nistrator adversus Ferdinandum Cæsa-
 rem inito Lavenburgi fœdere arma
 sumpserat, hinc Canonici, quorum
 quidam, pauci tamen Catholici, ali-
 secta Lutherani vel Calvinistæ Impera-
 toris potentiam atque indignationem
 veriti, celebratis Hagæ comitiis Chri-
 stianum ad ponenda arma hortabantur
 cum vero hic respiscere nollet, fides
 Pseudo-Archiepiscopo datæ renupta-
 runt, ac demum subrogato Augusto Sa-
 xonici Electoris Filio nonnulli ex Ca-
 nonicis Cæsari adhæserunt, ceteri ne-
 trius partis studio addicti persistere: non
 dum sopito hoc diffidio alia dissensio
 caussa inter eosdem Canonicos, ac Mag-
 stratum Ordines orta est, occasione
 inde nata, quod sub finem hujus
 Casparus de Questemberg Abbatæ Str-
 hoviensis Candidi Ordinis Præmonstra-
 tensis Præpositus veneranda Ossa Be-
 tissima

tissimi Patris Norberti Fundatoris sui Sæc. XVII. A. C. 1626.
 Magdeburgo, ubi ejusdem cultus unacum vera Religione evanuerat, Pragmam transferri, iterato postularet, hancque in rem commendatitias Cæsaris literas exhiberet. Haud difficulter anuebant non pauci ex Senatu, plures ex Canonicis, omnesque Catholici, quorum tamen pauci adhuc supererant: Hi vero, qui ex plebe Acatolica rogabantur, sese huic translationi acriter opponebant, eo quod sibi persuasum haberent, idque vulgo spargeretur, unacum sacri hujus Corporis amissione urbis prosperitatem amissum iri. Nec omnino vanum fuisse eorum timorem, testabatur subsequens præfatæ urbis devastatio. Nihilominus censebant Senatores Calviniani, Sacras hasce reliquias potius igni exurendas, cineresque in profluentem spargendos. ne Idololatriæ, ut aiebant, Pontificiæ fomes adderetur (*). Id tamen, ne fieret, prohibebat Cæsareus miles, qui extrema quævis minitabatur, si sacra Lipsana integre consignare renuerent, vel sacrilega manu profanarent; neque enim

E e 4

nim

(*) Sibi tamen de Idololatriâ non timebant Calvinistæ, dum Barnefeldii capite truncati sanguinem in phialis religiose asservabant, vid. supra l. 191. §. 72. pag. 263.

Sæc. XVII. nim (uti prudentiores afferebant) ad
 A.C. 1626. eos spectaret, legem Catholicis præ-
 scribere, qua ratione Sanctos suos ve-
 nerarentur (*). Igitur decreta transla-
 tione Casparus Abbas ad sacrum Se-
 pulcrum tertio evocatus, die tertia
 Decembris comparuit, non nisi zegeri-
 me a Prædicantibus A catholicis admil-
 fus, eoquod hi minas Pseudo-Admi-
 nistratoris vererentur: postquam vero
 Urbis Magistratus omnem culpam in
 se susciperet, accersebantur Andreas
 Bœhr Magdeburgensis Civis, Publi-
 cus, & in Camera Imperiali approba-
 tus, atque immatriculatus Notarius,
 necnon Nicolaus Genthen, & Hans
 Mülleren tanquam testes specialiter ad
 hunc actum vocati ac rogati. His præ-
 sentibus Abbas Strahoviensis, & Ce-
 spinus Fuckius ejusdem Ordinis Præ-
 positus Doxanensis, unacum Martino
 Stricerio, & Rudolpho de Sbrojawa
 Hallæ Cæsarei exercitus Præfetto, eo-
 rumque famulis, aliisque ad hoc assum-
 ptis Templum S. Mariæ olim a Cano-
 nis Divi Norberti Filiis inhabitatum
 eisque ab A catholicis ereptum ingre-
 sunt, ubi aram Sanctæ Crucis,

(*) Minus vero jactatæ mansuetudini con-
 sonum fuisset, tanta feritate in mortuorum ce-
 davera grassari.

qua Sacrae reliquiae reconditae erant, Sæc. XVII.
A. C. 1626.
per cæmentarios demoliri cæperunt, atque in profundo satis loco lapideum Sarcophagum inuenientes, deposito lapide sacrum Corpus integrum adhuc, atque omnibus suis partibus rite compositum reppererunt, quod tamen ubi vehementius movebatur, consumptis jam diu nervis in partes concidit, quæ suo ordine collocatae, atque in arcam mundissima Syndone ornatam reposita ad Monasterium Doxanense prope Leitomericiam in Bohemia interim deferrebantur, ubi per semestre fuerant aservatae, donec Pragæ decentissimus locus in Monasterio Montis Sion præparatus esset. Die autem secunda Maii convocatis ex tota ferme Europa Ordinis Præmonstratensis Superioribus, ac confluente universa pene Bohemia Sacrum Corpus curru Pragam devehabatur. Obviam processerant multi Viri Equestris Ordinis, Cæsaris Oratores, eunctique Clerici ardentibus tædis instructi: Arcam ipsam ad Ecclesiam Teinensem deferrebant quatuordecim Abbates Infulis suis ornati: Sequebatur Archiepiscopus Pragensis, qui ibidem rem Divinam solemni ritu peregit. Altera die Sacrae reliquiae ad Monasterium Montis Sion Ordinis Præmonstratensis incredibili pompa deferrebantur, ubi

Sæc. XVII. hodieum in corona Filiorum suorum
A. C. 1626. honorificentissime requiescunt.

Plusquam quinquaginta anni ab hac translatione effluxerant, cum primum Lutheranus quidam Pseudo-Criticus Philippus Müllerus exauctoratus Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Magdeburgensis Præpositus in Academia Jenensi anno millesimo sexcentesimo octogesimo primo in suis *Norbertinis vindiciis*, ad firmare non erubesceret: *Exuvias Sancti Antistitis a suo S. Mariæ Monasterio Magdeburgensi nunquam Pragam fuisse translatas*, „deceptum proin Abbatem Pragensem, „utpote qui loco Sancti Norberti tum- „bam exhumarit Archiepiscopi Henrici „qui Hartwici Successor, ac Ruckeri „& Sancti Norberti infra Altare Sancti „Crucis humati Prædecessor fuisset. Verum insulsa hæc crisis potius comiseratione, quam confutatione digna est; quis enim credat tot Præsules doctrina & pietate conspicuos, quorum plurimum, veras Sanctissimi Fundatoris sui reliquias vindicare intererat, per impensos pene incredibiles sumptus adhibitosque labores impigros deceptum potuisse aut voluisse: Num forte tumbam Henrici a tumba Sancti Norberti solus Müllerus post quinquaginta quatuor- que annos, & quidem absens, non autem publicus Notarius, testes, totaque

alii præclari Viri tum præſentes digno- Sæc. XVII.
 scere poterant, num aut decepti, aut A. C. 1626.
 decipere intenti publicum & legale in-
 ſtrumentum ſigno, ſigillo & chirogra-
 pho ſuo munitum deſuper confeſerunt,
 ac diſſerte, diſtincte & clare teſtati ſunt,
 exhumatas eſſe reliquias S. Norberti,
 idem quoque ſolemni juramento con-
 firmantibus Senatu, civibusque Magde-
 burgeniſibus? Apage cum infulſis hiſce
 cavillationibus, quas ſatis ſuperque
 Bollandiſtæ, aliique confutarunt,

§. XXIII.

*Leopoldus Auſtriacæ Archidux dimiſſis
 Episcopatibus ſuis Claudiæ Me-
 diceæ connubio junctus.*

Interim Cæſar rebus ſuxæ familiæ in-
 tentus, de Leopoldi Archiducis fra-
 tris ſui matrimonio ad ſtirpis propaga-
 tionem ineundo deliberabat; hic enim
 jam antea Paſſavienſem & Argentinen-
 ſem Episcopatus unacum Conſtantienni
 Præpoſitura ad manus ſummi Pontifi-
 cis in favorem Alberti Sigismundi, qui
 Bavarix Electoris Filius erat, depoſue-
 rat, quamvis poſtea Leopoldus Guiliel-
 mus Ferdinandi Cæſaris Filius annuen-
 tibus Canonicis Electoribus utrumque
 Episcopatum obtinuiſſet, ea tamen le-
 ge, ut omnes Eccleſiarum proventus

*Theatr. Eu-
 rop. p. 953.
 Carafa
 p. 231.
 Brachel. l. 3.
 pag. 117.*

WS-2